

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה O-story מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר	בבא קמא-המניה
לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	לד.	מאן דאמר	בבא קמא-המניה
													מימרא
													לא, לעולם אימא לך: מה שגבה גבה, ושאני התם, דא"ל: אילו גבך הוה, לא מינך הוה גבי ליה? דהאי תורא דאזקן מיניה משתלמנא.
												ת"ר:	שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים וחבל בו בחמשים זוז, ושבח ועמד על ארבע מאות זוז, שאלמלא הויקו היה עומד על שמנה מאות זוז - נותן כשעת הנזק, כחש - כשעת העמדה בדיון.
												אמר מר:	שבח מזיק - נותן לו כשעת הנזק, כחש - כשעת העמדה בדיון.
												אמר מר:	שבח מזיק - נותן כשעת הנזק.
													מנז? ר' ישמעאל היא, דאמר: בעל חוב הוא וזווי הוא דמסיק ליה
												אימא סיפא:	כחש - כשעת העמדה בדיון
													אתאן לר"ע, דאמר: שותפי נינהו
													רישא רבי ישמעאל וסיפא ר"ע?
													לא, כולה ר"ע היא, והכא במאי עסקינן - כשפיטמו.
													אי כשפיטמו, אימא רישא:
												[רישא]	שבח ועמד על ד' מאות זוז - נותן לו כשעת הנזק
													אי כשפיטמו, צריכא למימר?
												אמר רב פפא:	רישא משכחת לה בין דפטמה פטומי בין דשבחא ממילא, ואצטריך לאשמועינן דהיכא דשבחא ממילא נותן לו כשעת הנזק, סיפא לא משכחת לה אלא כשפטמו.
													כחש - כשעת העמדה בדיון.
													כחש מחמת מאי?
													אילימא דכחשא מחמת מלאכה
													לימא ליה: את מכחשת ואנא היבנא?
												רב אשי:	דכחש מחמת מכה, דא"ל: קרנא דתורך קבירא ביה.
												[רבי מאיר]	שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבילה יפה כלום, אמר ר"מ: על זה נאמר (שמות כ"א) ומכרו את השור החי וחצו את כספו.
												א"ל רבי יהודה:	וכן הלכה, קיימת ומכרו את השור החי וחצו את כספו, ולא קיימת וגם המת יחצו, ואיזה? זה שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, והנבילה יפה חמשים זוז, שזה נוטל חצי החי וחצי המת, וזה נוטל חצי החי וחצי המת.
												ת"ר: [רבי יהודה]	שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, והנבילה יפה חמשים זוז - זה נוטל חצי החי וחצי המת, וזה נוטל חצי החי וחצי המת, וזהו שור האמור בתורה, דברי רבי יהודה
												רבי מאיר:	אין זהו שור האמור בתורה, אלא שור שוה מאתים שנגח לשור שוה מאתים, ואין הנבילה יפה כלום, על זה נאמר: ומכרו את השור החי וחצו את כספו, אלא מה אני מקיים וגם את המת יחצו? פחת שפחתו מיתה מחציו בחי.
													מכדי בין ר"מ בין רבי יהודה, האי מאה ועשרים וחמשה שקיל, והאי מאה ועשרים וחמשה שקיל, מאי בינייהו?
												רבא:	פחת נבילה איכא בינייהו:
												רבי מאיר סבר:	פחת נבילה דניזק הוי
												רבי יהודה סבר:	פחת נבילה דמזיק הוי פלגא.
												א"ל אבוי:	אם כן, מצינו לרבי יהודה תם חמור ממועד
													וכי תימא הכי נמי
												כדתנן, רבי יהודה:	תם חייב ומועד פטור
													אימר דשמעת ליה לרבי יהודה - לענין שמירה, דכתיבי קראי, לענין תשלומין מי שמעת ליה?
												התניא, רבי יהודה:	יכול שור שוה מנה שנגח שור שוה חמש סלעים והנבילה יפה סלע, זה נוטל חצי החי וחצי המת וזה נוטל חצי החי וחצי המת? אמרת? וכי מועד למה יוצא, להחמיר עליו או להקל עליו? הוי אומר: להחמיר עליו, ומה מועד אינו משלם אלא מה שהזיק, תם הקל לא כ"ש

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר		בבא קמא-המניח מימרא									
לד:	◇	!									שבח נבילה איכא בינייהו:
לד:	◇	!	■	◆							דניזק הוי
לד:	◇	!	■	◆							פלגא
לד:	◇										והיינו דקא קשיא ליה לר"י, השתא דאמרת: חס רחמנא עילויה דמזיק דשקיל בשבחא, יכול שור שוה חמש סלעים שנגח שור שוה מנה והנבילה יפה חמשים זוז, זה נוטל חצי החי וחצי המת וזה נוטל חצי החי וחצי המת? אמרת? היכן מצינו מזיק נשכר שזה נשכר? ואומר: (שמות כ"א) שלם ישלם, בעלים משלמין ואין בעלים נוטלין.
לד:								ז			מאי ואומר?
לד:								!			וכי תימא, הני מילי היכא דאיכא פסידא לניזק, אבל היכא דליכא פסידא לניזק, כגון שור שוה חמש סלעים שנגח שור שוה חמש סלעים והנבילה יפה שלשים זוז, שקיל נמי מזיק בשבחא? ואומר: שלם ישלם, בעלים משלמין ואין בעלים נוטלין.
לד:	◇							ז			א"כ, מצינו לרבי יהודה תם משלם יותר מחצי נזק, והתורה אמרה: (שמות כ"א) ומכרו את השור החי וחצו את כספו
לד:	◇							!			אית ליה לר"י: פחת שפחתה מיתה מחצין בחי.
לד:								^			מנא ליה?
לד:	◇							!			(שמות כ"א) מוגם את המת יחצון.
לד:	◇							ז			והא אפקיה ר' יהודה לזה נוטל חצי החי וחצי המת, וזה נוטל חצי החי וחצי המת
לד:	◇							!			א"כ, נכתוב קרא ואת המת, מאי וגם? ש"מ תרתי.
לד:	■										יש חייב על מעשה שורו ופטור על מעשה עצמו, פטור על מעשה שורו וחייב על מעשה עצמו. כיצד?
לד:	◇										שורו שבבייש - פטור, והוא שבבייש - חייב
לד:	◇										שורו שסימא את עין עבדו והפיל את שינו - פטור, והוא שסימא את עין עבדו והפיל את שינו - חייב
לד:	◇										שורו שחבל באביו ובאמו - חייב, והוא שחבל באביו ואמו - פטור
לד:	◇										שורו שהדליק את הגדיש בשבת - חייב, והוא שהדליק את הגדיש בשבת - פטור, מפני שהוא מתחייב בנפשו.
לד:	◇										כל המקלקלין פטורין, חוץ מחובל ומבעיר.
לד:	◇										פוק תני לברא, חובל ומבעיר אינה משנה, ואם תימצי לומר משנה, חובל - בצריך לכלבו, מבעיר - בצריך לאפרו.
לד:	◇	ז									שורו שהדליק את הגדיש בשבת - חייב, והוא שהדליק את הגדיש בשבת - פטור
לד:		ז									וקתני הוא דומיא דשורו, מה שורו דלא קבעי ליה, אף הוא נמי דלא קבעי ליה